

ærede Rigsdagsmand for Præsto (Schack) benyttede, og derved troer jeg, at han kom til at tage fejl i sin hele Udvikling. Han sagde nemlig, at der er Forskjel paa Tjeneste i Linien og Forstærkningen, men der er ingen egentlig Forskjel. Det ene er en fuldstændig Fortsættelse af det Andet, og der er kun en tilfældig Forskjel; men naar man skal bruge Manden, bruger man ham, hvad enten han staaer i Linien eller i Forstærkningen, efter den Følgerække, hvori han deri er indrangeret; og just fordi det saaledes er en Følgerække, kan man gjerne sige, at enhver Stilling er en Stilling i Armeen, netop fordi der kan kun være een for enhver Blads til at fylde den ud, maa den Anden, den, som har stillet en Mand for sig, fornuftigvis træde tilside, saalænge hans Blads bliver opfyldt af den, han har stillet for sig; thi ellers vilde der i denne Følgerække, som udgjorde et eneste Led, være 2 tilside, som gjorde en Enhed ud.

Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring klagede over den almindelige Værnepligt, som ikke var bleven til Almeenvæbning, men jeg synes, at vi gjorde den saa godt, vi kunde, til Almeenvæbning, vi have ifjor udfreyet alt det Mandskab, vi vare istand til at udskrive, og vi beffæstige os med en Lov, som gaaer ud paa ogsaa i Nar at udskrive alt det Mandskab, som er tjenstdygtigt, og nu er det ikke muligt at have en mere almindelig Væbning end den, hvorved man væbner alle dem, der ere vaabenygtige, saa jeg troer, at han for Dieblifket kan i saa Henseende berørlige sig.

Da der imidlertid var begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende 15 Medlemmer: Skau, Gram, Heggelund, Kampmann, P. Knudsen, Høier, Frølund, Jespersen, Schroll, Boserup, Ch. Jensen, L. Jensen, Blach, Her-

mansen og C. Larsen, blev det sat under Afstemning, og med 45 mod 9 Stemmer vedtaget at afflutte Forhandlingerne.

Det blev derefter eenstemmigt med 61 Stemmer vedtaget, at henvisse Loven til 2den Behandling.

Dernæst gik man over til det følgende Nr. paa Dagsordenen, nemlig 2den Behandling af Udkast til Lov om Anvæisninger af Gage og deslige, samt om Forskud.

Man gik først over til Behandlingen af §§ 1—3, hvortil Listen over Endringsforslag indeholdt Følgende:

ad § 1.

Udvalget antager, at der ittedetfor: „1ste April 1850“ bør sættes: „1ste August 1850.“

ad § 3.

Der synes ikke let at kunne blive Anledning til i noget Tilfælde at bestemme, at Gagen o. s. v. skal tage sin Begyndelse fra et tidligere Tidspunkt, end det almindelige lovbestemte, hvorimod der vel undertiden kan være Grund til at bestemme en tidligere Begyndelsestermin. Det foreslaaes derfor, at de Ord:

„saafremt Andet ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt er bestemt, først“

udgaae, og at der derimod i Paragraphens Slutning tilføies:

„saafremt det ikke i enkelte Tilfælde udtrykkeligt bestemmes, at samme skal regnes fra et tidligere Tidspunkt.“

Schacks Forslag:

Til § 1 føies:

Dog skal Enhver, som af Statskassen nyder nogen af de nævnte Indtagter, paa Forlangende være berettiget til kvartalsviis, halv-aarsviis eller aarsviis at hævde sin Indkomst, efterat den er forfalden.